

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 199/2008

z dnia 25 lutego 2008 r.

w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾ przewiduje prowadzenie przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (zwany dalej STECF) regularnej oceny gospodarowania żywymi zasobami wodnymi, z uwzględnieniem kwestii biologicznych, ekonomicznych, ekologicznych, społecznych i technicznych.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 13 listopada 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 10 z 15.1.2008, s. 53.

⁽³⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, s. 1).

(2) W zasadach odpowiedzialnego rybołówstwa opracowanych przez ONZ-owską Organizację ds. Wyżywienia i Rolnictwa oraz w porozumieniu o ochronie międzystrefowych zasobów rybnych i zarządzaniu nimi podkreślono potrzebę rozwijania badań i gromadzenia danych w celu zwiększenia stanu wiedzy naukowej o tym sektorze.

(3) Zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa (zwanej dalej „WPR”) w zakresie ochrony żywych zasobów wodnych, gospodarowania nimi i ich eksploatacji na wodach niebędących wodami Wspólnoty Wspólnota musi uczestniczyć w działaniach służących ochronie zasobów rybnych, zgodnie zwłaszcza z postanowieniami przyjętymi w umowach o partnerstwie w sprawie połowów lub przyjętymi przez regionalne organizacje ds. gospodarki rybnej.

(4) W dniu 23 stycznia 2003 r. Rada przyjęła konkluzje dotyczące komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowego planu działań mającego na celu włączenie do wspólnej polityki rybołówstwa wymogów ochrony środowiska; komunikat ten zawiera zasady przewodnie, sposoby zarządzania i program prac, które mają służyć wypracowaniu opartego na ekosystemie podejścia do zarządzania rybołówstwem.

(5) W dniu 13 października 2003 r. Rada przyjęła konkluzje dotyczące komunikatu Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie doskonalenia doradztwa naukowego i technicznego w dziedzinie wspólnotowego zarządzania rybołówstwem; w komunikacie tym zaznaczono, że Wspólnota potrzebuje doradztwa naukowego, ustanowiono mechanizmy zapewniania doradztwa, wskazano elementy systemu wymagające udoskonalenia oraz zaproponowano możliwe krótko-, średnio- i długoterminowe rozwiązania.

- (6) Należy dokonać przeglądu rozporządzenia Rady (WE) nr 1543/2000 z dnia 29 czerwca 2000 r. ustanawiającego ramy wspólnotowe w zakresie zbierania i zarządzania danymi niezbędnymi do prowadzenia wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ w celu należytego uwzględnienia podejścia do zarządzania rybołówstwem opartego na flocie, konieczności wypracowania podejścia opartego na ekosystemie, potrzeby udoskonalenia jakości danych o rybołówstwie, ich kompletności i szerszego dostępu do nich, potrzeby skuteczniejszego wspierania doradztwa naukowego i propagowania współpracy między państwami członkowskimi.
- (7) W obecnie obowiązujących rozporządzeniach z dziedziny gromadzenia danych o rybołówstwie i zarządzania tymi danymi znajdują się przepisy dotyczące gromadzenia danych o statkach rybackich, ich działalności i połowach oraz przepisy dotyczące zarządzania tymi danymi, a także przepisy dotyczące monitorowania cen, które należy uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu w celu usprawnienia gromadzenia danych i ich wykorzystywania na użytek całej WPR i uniknięcia powtórnego gromadzenia tych samych danych. Wspomnianymi obecnie obowiązującymi rozporządzeniami są: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽²⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 788/96 z dnia 22 kwietnia 1996 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk dotyczących produkcji akwakultury⁽³⁾, rozporządzenie Komisji (WE) nr 2091/98 z dnia 30 września 1998 r. dotyczące segmentacji floty rybackiej i nakładu połowowego Wspólnoty w odniesieniu do wieloletnich programów orientacji⁽⁴⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury⁽⁵⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002 z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające szczególne wymagania dostępu oraz warunki z tym związane mające zastosowanie do połowów zasobów głębokowodnych⁽⁶⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 1954/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie zarządzania nakładem połowowym odnoszącego się do niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty⁽⁷⁾, rozporządzenie Komisji (WE) nr 2244/2003 ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące satelitarnych systemów monitorowania statków⁽⁸⁾, rozporządzenie Komisji (WE) nr 26/2004 z dnia 30 grudnia 2003 r. dotyczące rejestru statków rybackich Wspólnoty⁽⁹⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 812/2004 z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiające środki dotyczące przypadkowych odłowów walenii na łowiskach⁽¹⁰⁾, rozporządzenie (WE) nr 1921/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie przekazywania danych statystycznych na temat wyładunków produktów rybołówstwa w państwach członkowskich⁽¹¹⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 1966/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie elektronicznej rejestracji i raportowania działalności połowowej oraz w sprawie środków teledetekcji⁽¹²⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające środki służące odbudowie zasobów węgorka europejskiego⁽¹³⁾.
- (8) Dane gromadzone do celów oceny naukowej powinny obejmować informacje o flotach i ich działalności, dane biologiczne o połowach, w tym o odrzutach, wyniki badań na temat zasobów rybnych i możliwego wpływu połowów na ekosystem morski. Powinny one obejmować również dane wyjaśniające kształtowanie się cen oraz inne dane, które mogą ułatwić ocenę sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstw w sektorze rybołówstwa, akwakultury i w sektorze przetwórczym oraz tendencji w zakresie zatrudnienia w tych sektorach.
- (9) W celu ochrony i zachowania żywych zasobów wodnych i zapewnienia ich zrównoważonej eksploatacji należy stopniowo realizować podejście do zarządzania rybołówstwem oparte na ekosystemie. W związku z tym niezbędne jest gromadzenie danych dla oceny wpływu połowów na ekosystem morski.
- (10) Za realizację wspólnotowych programów dotyczących gromadzenia danych o rybołówstwie, zarządzania tymi danymi i korzystania z nich powinny bezpośrednio odpowiadać państwa członkowskie. Powinny one zatem opracować programy krajowe zgodne z programem wspólnotowym.
- (11) Konieczna jest współpraca państw członkowskich między sobą i z krajami trzecimi oraz koordynowanie programów krajowych w zakresie gromadzenia danych dotyczących tego samego regionu morskiego i regionów obejmujących odpowiednie wody śródlądowe.
- (12) Na poziomie wspólnotowym należy określić priorytety oraz procedury gromadzenia i przetwarzania danych we Wspólnocie w celu zapewnienia spójności całego systemu oraz zoptymalizowania jego opłacalności przez stworzenie stabilnych, wieloletnich ram regionalnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 108 z 1.5.1996, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 266 z 1.10.1998, s. 36.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1759/2006 (Dz.U. L 335 z 1.12.2006, s. 3).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 351 z 28.12.2002, s. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2269/2004 (Dz.U. L 396 z 31.12.2004, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 289 z 7.11.2003, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 333 z 20.12.2003, s. 17.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 25. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1799/2006 (Dz.U. L 341 z 7.12.2006, s. 26).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 150 z 30.4.2004, s. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 809/2007 (Dz.U. L 182 z 12.7.2007, s. 1).

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 403 z 30.12.2006, s. 1.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, s. 3.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 17.

- (13) Dane, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, powinny być wprowadzane do krajowych komputerowych baz danych, tak by były dostępne dla Komisji i by mogły być przekazywane użytkownikom końcowym. W interesie środowiska naukowego leży, aby dane niepozwalające zidentyfikować podmiotu, którego dotyczą, były dostępne dla wszystkich stron zainteresowanych ich analizą.
- (14) Gospodarowanie zasobami rybnymi wymaga przetwarzania danych szczegółowych w celu rozwiązania konkretnych problemów. W związku z tym państwa członkowskie powinny przekazywać dane niezbędne do analizy naukowej i powinny zapewnić konieczne do tego możliwości techniczne. W razie potrzeby dane szczegółowe przed przekazaniem mogą być zestawiane w sposób, o który we wniosku występują użytkownicy końcowi.
- (15) Obowiązki dotyczące dostępu do danych objęte niniejszym rozporządzeniem pozostają bez uszczerbku dla obowiązków nałożonych na państwa członkowskie na mocy dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty ⁽²⁾.
- (16) Ochronę osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych do celów niniejszego rozporządzenia regulują: dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽³⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽⁴⁾.
- (17) Realizacja krajowych programów dotyczących gromadzenia danych o rybołówstwie i zarządzania nimi wymaga znacznych wydatków. Korzyści z takich programów można w pełni dostrzec dopiero na poziomie wspólnotowym. Dlatego powinien istnieć przepis przewidujący udział finansowy Wspólnoty
- w kosztach ponoszonych przez państwa członkowskie, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 861/2006 z dnia 22 maja 2006 r. ustanawiającym wspólnotowe środki finansowe na rzecz wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz w obszarze prawa morza ⁽⁵⁾.
- (18) W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że z konkretnymi wydatkami wiążą się nieprawidłowości, należy wprowadzić przepis przewidujący korekty finansowe zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 861/2006.
- (19) Bardzo ważna jest prawidłowa realizacja programów krajowych, a zwłaszcza dotrzymanie terminów, kontrola jakości zgromadzonych danych, ich zatwierdzenie i przekazywanie. Dlatego od dotrzymania właściwych terminów, kontroli jakości, przestrzegania uzgodnionych standardów jakości i dostarczania danych powinien być uzależniony udział finansowy Wspólnoty. W związku z tym należy wprowadzić system sankcji finansowych, które będą stosowane w przypadku nieprzebrzegania wspomnianych warunków.
- (20) W celu zwiększenia wiarygodności doradztwa naukowego niezbędnego do realizacji WPR państwa członkowskie i Komisja powinny działać w sposób skoordynowany i współpracować w ramach odpowiednich międzynarodowych instytucji naukowych.
- (21) Priorytetem powinno być zapewnienie członkostwa odpowiednich ekspertów naukowych w grupach ekspertów przeprowadzających oceny naukowe niezbędne do realizacji WPR.
- (22) W kwestii wdrażania przepisów dotyczących gromadzenia danych należy konsultować się ze środowiskiem naukowym, a osoby pracujące w przemyśle rybnym oraz inne grupy interesów należy o tej kwestii informować. Właściwymi organami, które powinny wydawać wymagane opinie naukowe, są STECF, ustanowiony decyzją Komisji 2005/629/WE ⁽⁶⁾, Komitet Doradczy ds. Rybołówstwa i Akwakultury, ustanowiony decyzją Komisji 1999/478/WE ⁽⁷⁾, oraz regionalne komitety doradcze, ustanowione decyzją Rady 2004/585/WE ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 160 z 14.6.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 225 z 31.8.2005, s. 18.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 187 z 20.7.1999, s. 70. Decyzja zmieniona decyzją 2004/864/WE (Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 91).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 256 z 3.8.2004, s. 17. Decyzja zmieniona decyzją 2007/409/WE (Dz.U. L 155 z 15.6.2007, s. 68).

- (23) W celu ułatwienia prawidłowego wykonywania niniejszego rozporządzenia komitet zarządzający powinien zapewnić ścisłą współpracę między państwami członkowskimi a Komisją. Środki niezbędne do wykonywania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (24) W oparciu o dotychczasowe doświadczenia oraz w związku z nowymi potrzebami należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 1543/2000 i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady dotyczące:

- a) gromadzenia – w ramach programów wieloletnich – danych biologicznych, technicznych, ekologicznych i społeczno-gospodarczych o sektorze rybołówstwa oraz zasady dotyczące zarządzania tymi danymi;
- b) wykorzystywania danych o sektorze rybołówstwa do celów analizy naukowej w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (zwanej dalej „WPR”).

2. Niniejsze rozporządzenie ustanawia również przepisy służące doskonaleniu doradztwa naukowego niezbędnego do realizacji WPR.

3. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z dyrektywy 1995/46/WE, rozporządzenia (WE) nr 45/2001, dyrektywy 2003/4/WE i rozporządzenia (WE) nr 1367/2006.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „sektor rybołówstwa” oznacza działania związane z rybołówstwem przemysłowym, połowami rekreacyjnymi, akwakulturą i przemysłem przetwórczym produktów rybołówstwa;
- b) „akwakultura” oznacza hodowlę lub uprawę organizmów wodnych za pomocą technik opracowanych w celu zwiększenia produkcji tych organizmów powyżej naturalnej zdolności środowiska; organizmy takie pozostają własnością osoby fizycznej lub prawnej w ciągu całego stadium hodowli lub uprawy, do zbiorów włącznie;
- c) „połowy rekreacyjne” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby wodne są eksploatowane do celów rekreacji lub sportu;
- d) „regiony morskie” oznaczają obszary geograficzne wymienione w załączniku I do decyzji Rady 2004/585/WE oraz obszary ustanowione przez regionalne organizacje ds. gospodarki rybnej;
- e) „dane pierwotne” oznaczają dane odnoszące się do poszczególnych statków, osób fizycznych lub prawnych lub pojedynczych prób badawczych;
- f) „metadane” oznaczają dane informujące o jakości i ilości zgromadzonych danych pierwotnych;
- g) „dane szczegółowe” oznaczają dane oparte na danych pierwotnych, mające formę, która nie pozwala bezpośrednio ani pośrednio zidentyfikować osób fizycznych lub prawnych;
- h) „dane sumaryczne” oznaczają wynik zsumowania danych pierwotnych lub danych szczegółowych do celów konkretnej analizy;
- i) „użytkownicy końcowi” oznaczają podmioty, które z przyczyn badawczych lub zarządczych są zainteresowane naukową analizą danych o sektorze rybołówstwa;
- j) „zbieranie prób badawczych według typów floty i rybołówstwa” oznacza gromadzenie danych biologicznych, technicznych i społeczno-gospodarczych opierające się na uzgodnionych regionalnych rodzajach połowów i segmentach floty;
- k) „wspólnotowy statek rybacki” oznacza statek w rozumieniu art. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

ROZDZIAŁ II

GROMADZENIE DANYCH W RAMACH PROGRAMÓW WIELOLETNICH, ZARZĄDZANIE TYMI DANYMI I ICH WYKORZYSTYWANIE

SEKCJA 1

Program wspólnotowy i programy krajowe

Artykuł 3

Program wspólnotowy

1. Wieloletni wspólnotowy program gromadzenia danych biologicznych, technicznych, ekologicznych i społeczno-gospodarczych, zarządzania tymi danymi i ich wykorzystywania, które to dane dotyczą:

- a) połowów przemysłowych prowadzonych przez wspólnotowe statki rybackie:
 - (i) na wodach wspólnotowych, w tym przemysłowych połowów węgorza i łososia na wodach śródlądowych;
 - (ii) poza wodami wspólnotowymi;
- b) połowów rekreacyjnych prowadzonych na wodach wspólnotowych, w tym rekreacyjnych połowów węgorza i łososia na wodach śródlądowych;
- c) działań w zakresie akwakultury gatunków morskich, w tym węgorza i łososia, prowadzonych w państwach członkowskich i na wodach wspólnotowych;
- d) przemysłu przetwórczego produktów rybołówstwa;

zostaje określony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2.

2. Program wspólnotowy jest opracowywany na okresy trzyletnie. Pierwszy z nich obejmuje lata 2009 i 2010.

Artykuł 4

Programy krajowe

1. Bez uszczerbku dla obowiązków, które na mocy prawa wspólnotowego obowiązują obecnie państwa członkowskie w zakresie gromadzenia danych, państwa członkowskie gromadzą pierwotne dane biologiczne, techniczne, ekologiczne i społeczno-gospodarcze w ramach wieloletniego programu krajowego (zwanego dalej „programem krajowym”) opracowanego zgodnie z programem wspólnotowym.

2. Program krajowy obejmuje w szczególności następujące kwestie określone w sekcji 2:

- a) wieloletnie programy pobierania prób badawczych;
- b) w razie potrzeby – program monitorowania na morzu rybołówstwa przemysłowego i połowów rekreacyjnych;
- c) program badań na morzu;
- d) program zarządzania danymi i ich wykorzystywania na użytek analiz naukowych.

3. W programach krajowych umieszcza się procedury i metody, które mają być stosowane do gromadzenia i analizowania danych oraz do oceny ich prawidłowości i dokładności.

4. Państwa członkowskie przedkładają programy krajowe Komisji do zatwierdzenia. Przedkładają je drogą elektroniczną w terminie, formie i na adres ustalone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2.

5. Pierwszy program krajowy obejmuje działania na lata 2009 i 2010.

Artykuł 5

Koordinacja i współpraca

1. Państwa członkowskie koordynują swoje programy krajowe z innymi państwami członkowskimi w tym samym regionie morskim i podejmują wszelkie starania w celu koordynacji swoich działań z działaniami krajów trzecich sprawujących władzę lub jurysdykcję nad wodami w tym samym regionie morskim. W celu wsparcia państw członkowskich w koordynowaniu programów krajowych i gromadzeniu danych, zarządzaniu nimi i ich wykorzystywaniu w tym samym regionie Komisja może organizować regionalne posiedzenia koordynacyjne.

2. W celu uwzględnienia wszelkich zaleceń przyjętych na poziomie regionalnym podczas regionalnych posiedzeń koordynacyjnych państwa członkowskie w okresie obowiązywania programu krajowego w razie potrzeby przedkładają zmiany do niego. Zmiany te zostają przesłane Komisji co najmniej dwa miesiące przed początkiem roku ich wdrożenia.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2.

Artykuł 6**Ocena i zatwierdzanie programów krajowych**

1. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia:

a) zgodność programów krajowych i zmian do nich z art. 4 i 5; oraz

b) przydatność naukową danych, które mają być objęte programami krajowymi, do celów określonych w art. 1 ust. 1, oraz jakość proponowanych metod i procedur.

2. Jeżeli z oceny przeprowadzonej przez STECF, o której mowa w ust. 1, wynika, że program krajowy nie jest zgodny z art. 4 i 5 lub nie gwarantuje przydatności naukowej danych lub dostatecznej jakości proponowanych metod i procedur, Komisja niezwłocznie informuje o tym dane państwo członkowskie i proponuje zmiany do tego programu. Następnie dane państwo członkowskie przedkłada Komisji poprawiony program krajowy.

3. Komisja zatwierdza programy krajowe oraz zmiany do nich, dokonane zgodnie z art. 5 ust. 2, na podstawie oceny STECF oraz oceny kosztów przeprowadzonej przez swoje służby.

Artykuł 7**Ocena i zatwierdzanie efektów programów krajowych**

1. Państwa członkowskie corocznie przedstawiają Komisji sprawozdanie z realizacji ich programów krajowych. Sprawozdanie to składają w terminie, formie i na adres ustalone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2.

2. STECF ocenia:

a) wykonanie programów krajowych zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z art. 6 ust. 3; oraz

b) jakość danych zgromadzonych przez państwa członkowskie.

3. Komisja ocenia realizację programów krajowych na podstawie:

a) oceny dokonanej przez komitet STECF;

b) konsultacji z odpowiednimi regionalnymi organizacjami ds. gospodarki rybnej, dla których Wspólnota jest umawia-

jącą się stroną lub obserwatorem, i z właściwymi międzynarodowymi gremiami naukowymi; oraz

c) oceny kosztów przeprowadzonej przez jej własne służby.

Artykuł 8**Pomoc finansowa Wspólnoty**

1. Pomoc finansowa Wspólnoty jest udzielana programom krajowym zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 861/2006.

2. Podstawowe dane, o których mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 861/2006, dotyczą krajowych programów państw członkowskich tylko w tych częściach, które stanowią realizację programu Wspólnoty.

3. Pomoc finansowa Wspólnoty udzielana jest programom krajowym wyłącznie wtedy, gdy zasady określone w niniejszym rozporządzeniu są w pełni przestrzegane.

4. Komisja może zawiesić pomoc finansową Wspólnoty lub zażądać jej zwrotu – po umożliwieniu danym państwom członkowskim ustosunkowania się do zarzutów – w następujących przypadkach:

a) ocena, o której mowa w art. 7, wykaże, że programy krajowe są realizowane z naruszeniem niniejszego rozporządzenia; lub

b) konsultacja, o której mowa w art. 7 ust. 3 lit. b), wykaże, że odnośne dane zostały dostarczone przez państwa członkowskie z naruszeniem art. 16 ust. 3 i art. 20 ust. 1; lub

c) podczas kontroli jakości danych lub przetwarzania danych naruszono art. 14 ust. 2 i art. 17.

5. Bez uszczerbku dla ust. 3 Komisja, po umożliwieniu danym państwom członkowskim ustosunkowania się do zarzutów, może również zmniejszyć pomoc finansową Wspólnoty w następujących przypadkach:

a) program krajowy nie został przedstawiony Komisji w terminie ustalonym zgodnie z art. 4 ust. 4;

b) sprawozdanie nie zostało przedstawione Komisji w terminie ustalonym zgodnie z art. 7 ust. 1;

c) użytkownik końcowy złożył oficjalny wniosek o dane, ale dane nie zostały dostarczone zgodnie z art. 20 ust. 2 i art. 20 ust. 3 lub ich jakość nie została skontrolowana, a one same nie zostały przetworzone zgodnie z art. 14 ust. 2 i art. 17.

6. Zmniejszenie pomocy finansowej Wspólnoty, o którym mowa w ust. 4 i 5, jest proporcjonalne do stopnia naruszenia. Zmniejszenie pomocy finansowej Wspólnoty, o którym mowa w ust. 5, następuje stopniowo w czasie i wynosi nie więcej niż 25 % całkowitych rocznych kosztów programu krajowego.

7. Szczegółowe zasady zmniejszania pomocy, o których mowa w ust. 6, przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2.

SEKCJA 2

Wymagania co do gromadzenia danych

Artykuł 9

Programy zbierania prób badawczych

1. Państwa członkowskie opracowują wieloletnie krajowe programy zbierania prób badawczych.

2. Wieloletnie krajowe programy zbierania prób badawczych obejmują w szczególności:

- a) plan zbierania prób badawczych według typów floty i rybołówstwa do badań biologicznych, obejmujący w stosownych przypadkach połowy rekreacyjne;
- b) plan zbierania prób do badań ekosystemu, by móc określić wpływ rybołówstwa na ekosystem morski oraz łatwiej śledzić stan ekosystemu morskiego;
- c) plan zbierania prób do badań społeczno-gospodarczych, by móc ocenić sytuację gospodarczą w sektorze rybołówstwa, przeanalizować jego wydajność oraz ocenić efekty działań już podjętych lub dopiero proponowanych.

3. Protokoły i metody służące do opracowania krajowych programów zbierania prób badawczych są ustalane przez państwa członkowskie i w miarę możliwości:

- a) pozostają niezmiennie w czasie;
- b) są jednolite w poszczególnych regionach;
- c) spełniają standardy jakości sformułowane przez odpowiednie regionalne organizacje ds. gospodarki rybnej, dla których Wspólnota jest umawiającą się stroną lub obserwatorem, i przez właściwe międzynarodowe gremia naukowe.

4. Ścisłość i dokładność gromadzonych danych są zależnie od potrzeb systematycznie oceniane.

Artykuł 10

Dostęp do miejsc zbierania prób badawczych

Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby, które urząd odpowiedzialny za realizację programu krajowego wyznaczył do pobierania próbek, miały do celów służbowych dostęp do:

- a) wszystkich wyładowywanych zasobów, w tym jeśli to dotyczy – do zasobów przeładowywanych i przenoszonych do akwakultury;
- b) rejestrów statków i przedsiębiorców, które są prowadzone przez organy publiczne właściwe do gromadzenia danych gospodarczych;
- c) danych gospodarczych o przedsiębiorstwach związanych z rybołówstwem.

Artykuł 11

Prowadzone na morzu monitorowanie rybołówstwa przemysłowego i połowów rekreacyjnych

1. Jeżeli gromadzenie danych w ramach programów krajowych tego wymaga, państwa członkowskie planują i stosują prowadzone na morzu monitorowanie rybołówstwa przemysłowego i połowów rekreacyjnych.

2. Zadania monitorowania prowadzonego na morzu są określone przez państwa członkowskie.

3. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich przyjmują na pokład osoby pobierające próbki w ramach prowadzonego na morzu monitorowania, wyznaczone przez urząd odpowiedzialny za realizację programu krajowego, i współpracują z nimi tak, by mogły one na pokładzie wspólnotowego statku rybackiego wypełnić swoje obowiązki.

4. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich mogą jedynie wtedy nie zgodzić się, by osoby pobierające próbki w ramach prowadzonego na morzu monitorowania znalazły się na pokładzie, gdy na statku ewidentnie brak jest miejsca lub jeżeli wynika to ze względów bezpieczeństwa zgodnie z przepisami krajowymi. W takich przypadkach dane gromadzone są w ramach samodzielnego programu zbierania prób badawczych realizowanego przez załogę wspólnotowego statku rybackiego, a opracowanego i kontrolowanego przez urząd odpowiedzialny za realizację programu krajowego.

*Artykuł 12***Połowy kontrolne na morzu**

1. Państwa członkowskie prowadzą połowy kontrolne na morzu, by pomimo danych dostarczanych przez rybołówstwo przemysłowe niezależnie ocenić obfitość i rozmieszczenie zasobów oraz by określić wpływ działalności połowowej na środowisko.

2. Wykaz połowów kontrolnych na morzu kwalifikujących się do uzyskania pomocy finansowej Wspólnoty jest przyjmowany zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2.

ROZDZIAŁ III

ZARZĄDZANIE DANymi*Artykuł 13***Przechowywanie danych**

Państwa członkowskie:

- a) zapewniają, aby dane pierwotne zgromadzone w ramach programów krajowych były bezpiecznie przechowywane w komputerowych bazach danych, i podejmują wszelkie konieczne działania, by dane te były traktowane jak dane poufne;
- b) zapewniają, aby metadane o społeczno-gospodarczych danych pierwotnych zgromadzonych w ramach programów krajowych były bezpiecznie przechowywane w komputerowych bazach danych;
- c) podejmują wszelkie niezbędne środki techniczne, by dane te ochronić przez przypadkowym lub nielegalnym zniszczeniem, przypadkową utratą, uszkodzeniem, rozpowszechnieniem lub dostępem osób niepowołanych.

*Artykuł 14***Kontrola jakości danych i ich zatwierdzanie**

1. Państwa członkowskie odpowiadają za jakość i kompletność danych pierwotnych, które zgromadzono w ramach programów krajowych, oraz za pochodne od nich dane szczegółowe i sumaryczne, które przekazuje się użytkownikom końcowym.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) dane pierwotne gromadzone w ramach programów krajowych były odpowiednio sprawdzane pod kątem błędów według właściwych procedur kontroli jakości;
- b) dane szczegółowe i sumaryczne pochodne od danych pierwotnych zgromadzonych w ramach programów krajowych były zatwierdzane, zanim zostaną przekazane użytkownikom końcowym;

- c) względem danych pierwotnych, szczegółowych i sumarycznych, o których mowa w lit. a) i b), zostały opracowane procedury zapewnienia jakości zgodne z procedurami przyjętymi przez międzynarodowe organy naukowe, regionalne organizacje ds. gospodarki rybnej i STECF.

ROZDZIAŁ IV

WYKORZYSTANIE DANYCH GROMADZONYCH W RAMACH WPR*Artykuł 15***Dane wchodzące w zakres**

1. Niniejszy rozdział stosuje się do wszystkich danych gromadzonych:

- a) na mocy rozporządzeń: (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 788/96, (WE) nr 2091/98, (WE) nr 104/2000, (WE) nr 2347/2002, (WE) nr 1954/2003, (WE) nr 2244/2003, (WE) nr 26/2004, (WE) nr 812/2004, (WE) nr 1921/2006, (WE) nr 1966/2006 i (WE) nr 1100/2007;
- b) na mocy niniejszego rozporządzenia:
 - (i) o działalności statków, opartych na informacjach z systemu monitorowania satelitarnego i innych systemów monitorowania o wymaganym formacie;
 - (ii) pozwalających wiarygodnie oszacować całkowitą objętość połowów poszczególnych gatunków w podziale na zdefiniowane regionalne rodzaje rybołówstwa i segmenty floty, obszary geograficzne i okresy czasu, z uwzględnieniem odrzutów i w stosownych przypadkach danych o połowach rekreacyjnych;
 - (iii) biologicznych potrzebnych do oszacowania stanu eksploatowanych zasobów;
 - (iv) o ekosystemie potrzebnych do oceny wpływu działalności połowowej na ekosystem morski;
 - (v) społeczno-gospodarczych z sektora rybołówstwa.

2. Państwa członkowskie unikają wszelkiego powtórnego gromadzenia danych, o których mowa w ust. 1.

*Artykuł 16***Dostęp do danych pierwotnych i ich przekazywanie**

1. Do celów weryfikacji istnienia danych pierwotnych, innych niż dane społeczno-gospodarcze, zgromadzone zgodnie z art. 4 ust. 1, państwa członkowskie zapewniają Komisji dostęp do krajowych komputerowych baz danych, o których mowa w art. 13 lit. a).

2. Do celów weryfikacji danych społeczno-gospodarczych zgromadzonych zgodnie z art. 4 ust. 1 państwa członkowskie zapewniają Komisji dostęp do krajowych komputerowych baz danych, o których mowa w art. 13 lit. b).

3. Państwa członkowskie zawierają z Komisją porozumienia zapewniające Komisji faktyczny i nieograniczony dostęp do krajowych komputerowych baz danych, o których mowa w ust. 1 i 2, niepowodujące uszczerbku dla obowiązków wynikających z innych przepisów wspólnotowych.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby dane pierwotne zgromadzone podczas połowów kontrolnych na morzu były przekazywane międzynarodowym organizacjom naukowym i odpowiednim gremiom naukowym przy regionalnych organizacjach ds. gospodarki rybnej zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty i państw członkowskich.

Artykuł 17

Przetwarzanie danych pierwotnych

1. Państwa członkowskie przetwarzają dane pierwotne do postaci zbiorów danych szczegółowych i sumarycznych zgodnie z:

- a) właściwymi normami międzynarodowymi, o ile takie normy istnieją;
- b) protokołami uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym lub regionalnym, o ile takie protokoły istnieją.

2. Państwa członkowskie dostarczają w razie konieczności użytkownikom końcowym i Komisji opis metod użytych do przetwarzania danych, o które wystąpiono, i ich właściwości statystycznych.

Artykuł 18

Udostępnianie danych szczegółowych i sumarycznych

1. Państwa członkowskie udostępniają użytkownikom końcowym dane szczegółowe i sumaryczne do wykorzystania w analizach naukowych:

- a) jako podstawy do formułowania zaleceń w gospodarce rybnej, w tym dla regionalnych komitetów doradczych;
- b) w imię debaty publicznej i udziału zainteresowanych stron w kształtowaniu polityki;
- c) do publikacji naukowej.

2. W przypadku gdy konieczne jest zapewnienie anonimowości, państwa członkowskie mogą odmówić dostarczenia

użytkownikom końcowym do celów, o których mowa w ust. 1 lit. b), danych o działalności statków, opartych na informacjach z systemu satelitarnego monitorowania statków.

Artykuł 19

Przekazywanie danych szczegółowych i sumarycznych

Państwa członkowskie przekazują dane szczegółowe i sumaryczne w bezpiecznym formacie elektronicznym.

Artykuł 20

Tryb przekazywania danych szczegółowych i sumarycznych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe dane szczegółowe i sumaryczne były regularnie i terminowo dostarczane odpowiednim regionalnym organizacjom ds. gospodarki rybnej, dla których Wspólnota jest umawiającą się stroną lub obserwatorem, i odpowiednim międzynarodowym gremiom naukowym, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty i państw członkowskich.

2. Jeżeli wystąpiono o szczegółowe i sumaryczne dane do określonych analiz naukowych, państwa członkowskie zapewniają, aby dane te zostały dostarczone użytkownikom końcowym:

- a) do celów, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. a) – w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym wpłynął wniosek o odnośne dane;
- b) do celów, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. b) – w terminie dwóch miesięcy od dnia, w którym wpłynął wniosek o odnośne dane.

3. Jeżeli wystąpiono o szczegółowe i sumaryczne dane do publikacji naukowej, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. c), państwa członkowskie:

- a) mogą dla ochrony interesu zawodowego osób, które gromadziły dane, wstrzymać przekazanie danych użytkownikom końcowym na okres trzech lat od dnia zgromadzenia danych. Państwa członkowskie informują użytkowników końcowych i Komisję o wszelkich takich decyzjach. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może zezwolić na przedłużenie tego okresu;
- b) zapewniają, aby – jeżeli upłynął wspomniany trzyletni okres – dane zostały dostarczone użytkownikom końcowym w terminie dwóch miesięcy od dnia, w którym wpłynął wniosek o odnośne dane.

4. Państwa członkowskie mogą odmówić przekazania odnośnych danych szczegółowych i sumarycznych jedynie wtedy, gdy:

- a) istnieje ryzyko, że osoby fizyczne lub podmioty prawne zostaną zidentyfikowane, w którym to przypadku państwo członkowskie może zaproponować alternatywne sposoby spełnienia potrzeb użytkownika końcowego, które zapewnią anonimowość;
- b) zachodzi przypadek, o którym mowa w art. 22 ust. 3;
- c) dane te są dostępne w innej formie lub w innym formacie i użytkownicy końcowi mogą w prosty sposób je uzyskać.

5. W przypadkach gdy użytkownicy końcowi inni niż właściwe międzynarodowe organizacje ds. gospodarki rybnej, dla których Wspólnota jest umawiającą się stroną lub obserwatorem, i niż odpowiednie międzynarodowe gremia naukowe występują o dane inne niż dane już dostarczone międzynarodowym organizacjom ds. gospodarki rybnej, dla których Wspólnota jest umawiającą się stroną lub obserwatorem, i niż dostarczone odpowiednim międzynarodowym gremiom naukowym, państwa członkowskie mogą obciążyć tych użytkowników końcowych faktycznymi kosztami uzyskania i, w razie konieczności, zestawienia danych przed ich przekazaniem.

Artykuł 21

Weryfikacja odmowy dostarczenia danych

1. Jeżeli państwo członkowskie odmawia dostarczenia danych na mocy art. 20 ust. 3 lit. a), użytkownik końcowy może wystąpić do Komisji o zweryfikowanie tej odmowy. Jeżeli Komisja uzna, że odmowa nie jest należycie uzasadniona, może zażądać od państwa członkowskiego, by dostarczyło danych użytkownikowi końcowemu w terminie jednego miesiąca.

2. Jeżeli państwo członkowskie nie dostarczy odnośnych danych w terminie wskazanym w ust. 1, stosuje się art. 8 ust. 5 i 6.

Artykuł 22

Obowiązki użytkowników końcowych

- 1. Użytkownicy końcowi danych:
 - a) wykorzystują dane jedynie do celu wskazanego w ich wniosku zgodnie z art. 18;
 - b) należycie podają źródła danych;

- c) odpowiadają za prawidłowe i odpowiednie wykorzystywanie danych z punktu widzenia etyki naukowej;

- d) informują Komisję i odnośne państwa członkowskie o wszelkich przypuszczalnych problemach z danymi;

- e) dostarczają odnośnym państwom członkowskim i Komisji odniesień do wyników, które osiągnięto dzięki korzystaniu z danych;

- f) nie przekazują otrzymanych danych stronom trzecim bez zgody odnośnego państwa członkowskiego;

- g) nie sprzedają danych stronom trzecim.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich naruszeniach, których dopuścili się użytkownicy końcowi.

3. Jeżeli użytkownik końcowy naruszy jakiegokolwiek z wymagań określonych w ust. 1, Komisja może zezwolić, by odnośne państwo członkowskie ograniczyło danemu użytkownikowi dostęp do danych lub odmówiło mu takiego dostępu.

ROZDZIAŁ V

WSPARCIE DORADZTWA NAUKOWEGO

Artykuł 23

Uczestnictwo w posiedzeniach organów międzynarodowych

Państwa członkowskie zapewniają uczestnictwo ich krajowych ekspertów w odnośnych posiedzeniach regionalnych organizacji ds. gospodarki rybnej, dla których Wspólnota jest umawiającą się stroną lub obserwatorem, i międzynarodowych gremiów naukowych.

Artykuł 24

Koordinacja i współpraca

1. Państwa członkowskie i Komisja koordynują swoje wysiłki i współpracują, tak by rosła wiarygodność doradztwa naukowego, jakość programów prac i polepszały się metody pracy regionalnych organizacji ds. gospodarki rybnej, dla których Wspólnota jest umawiającą się stroną lub obserwatorem, oraz międzynarodowych gremiów naukowych.

2. Taką koordynację i współpracę prowadzi się bez szkody dla otwartej debaty naukowej i z myślą o propagowaniu bezstronnego doradztwa naukowego.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 25

Środki wykonawcze

Środki konieczne do wykonania niniejszego rozporządzenia przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2.

Artykuł 26

Kontrola

Komisja wraz z STECF śledzi postępy programów krajowych w ramach Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowionego na mocy art. 30 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 (zwanego dalej „komitetem”).

Artykuł 27

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez komitet.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lutego 2008 r.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

3. Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

Artykuł 28

Uchylenie

1. Niniejszym uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1543/2000 ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2009 r. Uchylone przepisy mają jednak nadal zastosowanie do programów krajowych zatwierdzonych przed dniem 31 grudnia 2008 r.

2. Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy rozumieć jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 29

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady

A. VIZJAK

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1543/2000	Rozporządzenie (WE) nr 199/2008
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuły 3, 4 i 5
Artykuł 4	Artykuł 15
Artykuł 5	Artykuły 3 i 25
Artykuł 6	Artykuły 4 i 8
Artykuł 7	Artykuły 13 i 18
Artykuł 8	Artykuły 25 i 26
Artykuł 9	Artykuł 27
Artykuł 10	Artykuł 26
Artykuł 11	Artykuł 29